

கொலோசெயர்:

கிறிஸ்துவின் சகலத்திலும் போதுமான தனிமை

தலைப்பு

இந்தக் கடிதம் யாருக்கென்று எழுதப்பட்டதோ, அவர்களின் பெயரைக் கொண்டு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது: “கொலோசெ பட்டணத்தில் கிறிஸ்துவுக்குள் பரிசுத்தவான்களும் விசுவாசிகளுமாயிருக்கிற சகோதரர்களுக்கு” (1:2).

பின்னணி

கொலோசெ நகரம் எபேசு நகரத்திற்குத் தெற்கே எண்பது அல்லது அதற்குச் சற்றேறக்குறையலான மைல்கள் தொலைவில், லவோதிகேயாவுக்கு அருகில் இருந்த லைகஸ் பள்ளத்தாக்கு (2:1; 4:13, 15, 16) மற்றும் ஹெரப்போலிஸ் (4:13) ஆகியவற்றில் அமைந்திருந்தது. அந்தப்பகுதிக்குப் பவுல் ஒருக்காலும் பயணம் செய்திருந்ததில்லை என்பது உறுதி என்றிருக்கையில் (2:1), அங்கு கிறிஸ்துவின் ஊழியத்தில் பவுல் வலிவார்ந்த ஆர்வம் கொண்டிருந்தார். அந்தப்பகுதியில் இருந்த சபைக்குழுமங்கள், பவுல் எபேசு நகரில் பிரசங்கித்துக்கொண்டிருக்கையில் (நட்படிகள் 19:10), எப்பாப்பிரோவினாஸ் (1:7; 4:12, 13) நிலைநாட்டப் பட்டிருக்கலாம்.

கொலோசெயருக்கு எழுதின நிருபமானது எபேசியருக்கு எழுதிய நிருபத்திற்கு உடன் [சகோதரி] கடிதமாக உள்ளது. இவ்விரண்டுமே பவுலினால் ரோமா புரியில் இருந்து ஒரே வேளையில் எழுதப்பட்டன (கி.பி. 60-62; எபேசியருக்கு எழுதிய நிருபத்தின் பின்னணித் தகவல்களைக் காணவும்), மற்றும் இவை ஒன்றுபோன்ற பல தலைப்புகளை, ஒரே மொழிநடையைப் பயன்படுத்தி எடுத்துரைத்துள்ளன. கொலோசெயருக்கு எழுதிய நிருபம் நான்கில் ஒரு பகுதி எபேசியருக்கு எழுதிய நிருபத்தின் அறிவுறுத்தல்களை அடக்கியுள்ளது (இவற்றுடன் 1:18 மற்றும் எபேசியர் 1:22, 23; 1:20, 21 மற்றும் எபேசியர் 2:12 முதல்.; 1:25-27 மற்றும் எபேசியர் 3:1 முதல்.). இருப்பினும், இவ்விரண்டு நிருபங்களிலும் வேறுபட்ட வலியுறுத்தல்கள் உள்ளன. எபேசியருக்கு எழுதிய நிருபம் கிறிஸ்துவின் சபையை வலியுறுத்துகிறது; கொலோசெயருக்கு எழுதிய நிருபம் சபையின் கிறிஸ்துவை வலியுறுத்துகிறது.

லைகஸ் பள்ளத்தாக்கில் இருந்த சபைகளில் தேவனுக்கு விரோதமான காரியங்கள் ரகசியமாக உட்புகுந்ததாக (அனேகமாக எப்பாப்பிரோவின் மூலம்; 1:7-9 ஐக் காணவும்) பவுலுக்குச் செய்தி வந்தது. இந்த கள்ளப் போதகமானது அனேகமாக தொடக்ககாலத்தில் இருந்து, இரண்டாம் மற்றும் மூன்றாம் நூற்றாண்டுகளில் ஆர்ப்பரித்தெழுந்த “அறிவுசார்ந்த” [“gnosticism”] கொள்கையின் வடிவமாயிருக்கலாம். “Gnosticism,” என்ற வார்த்தை *gnosis* என்ற கிரேக்க (இது “KNOW-sis” என்று உச்சரிக்கப்படுகிறது) வார்த்தையில் இருந்து வருகிறது, இது “அறிவு” என்று அர்த்தப்படுகிறது. “அறிவுசார்ந்த” (“NOS-

tics”) கொள்கையிலாளர்கள், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு சிலருக்கு மாத்திரம் விசேஷித்த அறிவும், விசேஷித்த ஆவிக்குரிய உட்கண்ணோக்கும் கிடைக்கிறது என்று உரிமைகோரினர். “அறிவுசார்ந்த” கொள்கை என்பது பல நம்பிக்கைகளின் விஷக்கலப்படமாக இருந்தது: ஒரு சிறிது கிறிஸ்தவம், ஒருசிறிது யூதத்துவம், அதிகமாக கிரேக்கத் தத்துவம். இந்த நிருபத்தில், கொலோசே நகரில் இருந்த “தேவனுக்கு எதிரான கருத்து” பற்றிய சில தனித்தன்மைகளைக் காணமுடியும்: “பக்குவமுள்ளவர்களான” தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு சிலருக்கு மாத்திரமே உரித்தானதென்று உரிமைகோரப்பட்ட விசேஷ அறிவு மற்றும் ஞானம் உள்ளது என்ற கள்ளத்தத்துவம் (1:27, 28; 2:3, 8); சுடங்காச்சார விருந்துகள் மற்றும் பண்டிகைகளை (பிரதானமாக யூதமதத்தில் இருந்து தோன்றியவை) கிரேக்கத் தெய்வணக்க நடை முறைகளுடன் ஒன்றுகலந்து தவறாக நிலைப்படுத்துதல் (2:14-17, 20-23); மற்றும் தூரத்தில் உள்ள தேவனை அடையலாம் என்ற யூகத்தில் தூதர்களை ஆராதித்தல் (2:18, 23).

பவுல் தவறான போதனையைப் பற்றிக் கவலைகொண்டிருந்தார், ஆனால் பெரும்பாலும் அந்தத் தவறு கிறிஸ்தவத்தின் இருதயம் போன்ற மையப்பகுதியைத் தாக்கியதுதான் அவரை மிகவும் கவலைப்படுத்திற்று: கிறிஸ்துவின் இயல்பு (யோவான் சவிசேஷத்திற்கான பின்னணிக்குறிப்புகளைக் காணவும்) மற்றும் சகலமும் போதுமானதாய் உடைய கிறிஸ்து. பவுல் நமக்கு கிறிஸ்துவுடன் கூடுதலாக மனிதனின் ஞானமும் தத்துவமும் தேவையில்லை, ஆனால் அதற்கு மாறாக கிறிஸ்துவும் அவருடைய வழியும் மாத்திரமே நமக்குத் தேவையான யாவுமாக உள்ளது என்பதைச் சுட்டிக் காண்பித்தார்.

இந்த நிருபத்திற்கும் பிலேமோனுக்கு எழுதின நிருபத்திற்கும் இடையில் ஒரு விசேஷித்த உறவு உள்ளது. பிலேமோன் கொலோசே நகரத்தின் சபையில் ஒரு உறுப்பினராய் இருந்தார்; இக்கடிதங்கள் அனேகமாக ஒரே வேளையில் விநியோகிக்கப்பட்டிருக்கலாம் (பிலேமோன் நிருபத்திற்கான குறிப்புகளைக் காணவும்).

வரைகுறிப்பு

அறிமுகம் (1:1-14).

- I. கிறிஸ்துவின் சகலத்திலும் போதுமான தன்மை உறுதிப்படுத்தப்படுதல் (1:15-2:5).
 - A. தேவனால் வெளியாக்கப்பட்டவர் (1:15-23).
 - B. பவுலினால் அறிவிக்கப்பட்டவர் (1:24-2:5).
- II. கிறிஸ்துவின் சகலத்திலும் போதுமான தன்மை தாக்கப்படுதல் (2:6-23).
 - A. கிறிஸ்துவின் போதனைகளினுடைய சகலத்திலும் போதுமான தன்மையின்மீது தாக்குதல் (வசனங்கள் 6-9).
 - B. கிறிஸ்துவின் ஞானஸ்நானத்தினுடைய போதுமான தன்மையின்மீது தாக்குதல் (வசனங்கள் 10-13).
 - C. கிறிஸ்துவின் உடன்படிக்கையினுடைய போதுமான தன்மையின்மீது தாக்குதல் (வசனங்கள் 14-17).
 - D. கிறிஸ்துவின் ஆராதனையினுடைய போதுமான தன்மையின்மீது தாக்குதல் (வசனங்கள் 18-23).
- III. கிறிஸ்துவின் சகலத்திலும் போதுமான தன்மை நடைமுறைப்படுதல்

தப்படுதல் (3:1-4:6).

A. கிறிஸ்தவ வாழ்விற்குச் சகலமும் போதுமானது (3:1-17).

B. உறவுமுறைகளுக்குச் சகலமும் போதுமானது (3:18-4:6).

1. இல்லத்தில் உறவுமுறைகள் (3:18-4:1).

2. தேவனுடன் உறவுமுறை (4:2, 3).

3. அவிசுவாசிகளுடன் உறவுமுறை (4:5, 6).

முடிவுரை (4:7-18).

கொலோசெயருக்கு எழுதிய நிருபத்தில் இருந்து பாடங்கள்

சிலர் “புதிய ஏற்பாட்டில் தொலைந்துபோன நிருபங்கள்” பற்றி வருந்தப்படுகின்றனர். அவர்கள் 4:16ஐக் குறிப்பிட்டு, லவோதிகேயர்களுக்கு எழுதிய நிருபத்தை மற்றவற்றுடன் சேர்த்துக் குறிப்பிடுகின்றனர். ஆனால் புதிய ஏற்பாட்டில் “தொலைந்துபோன நிருபங்கள்” என்று ஒன்றுமில்லை. ஆம், அனேகமாகப் பாதுகாத்து வைக்கப்பட்டிராத மற்ற நிருபங்கள் இருந்திருக்கலாம் (1 கொரிந்தியர் 5:9), ஆனால் அவைகள் ஒருக்காலும் புதிய ஏற்பாட்டின் பகுதியாக இருந்ததில்லை. தேவன் அருளிரக்கத்துடன், நாம் கிறிஸ்தவர்கள் ஆவதற்கு, கிறிஸ்தவ வாழ்வை வாழ்வதற்கு மற்றும் பரலோகத்திற்குச் செல்வதற்குத் தேவையான எல்லாவற்றையும் பாதுகாத்திருந்தார் (2 தீமோத்தேயு 3:16, 17).

ஒரு பெற்றோராக, விசேஷமாக ஒரு தகப்பனாக இருப்பதில் உள்ள அறைகூவல் மீதான, கொலோசெயர் 3:21 மற்றும் எபேசியர் 6:4 ஆகிய வற்றை ஒப்பிட்டுப்பாருங்கள். “... அவர்களுக்குக் கோபமூட்டாதிருங்கள்” என்பது பெற்றோர் தமது பிள்ளைகள் திடனற்றுப்போய்விடாதபடிக்கு அவர்களைச் சிட்சிக்க கூடாது என்று அர்த்தப்படுத்துவதில்லை (எபிரெயர் 12:11ஐக் கவனிக்கவும்). மாறாக, இது பெற்றோர்கள் தங்களின் பிள்ளைகளைச் சிட்சிக்க வேண்டிய வகையைப் பற்றிப் பேசுகிறது. அதற்கு முந்திய சொற்றொடர் திறவுகோலாக உள்ளது: “அவர்கள் திடனற்றுப் போகாதபடிக்கு” மிகவும் கடுமையான தண்டனையானது, புறக்கணித்தலைப் போன்றே, ஊக்கத்தைக் குறைக்கிறது. சிட்சிக்கத்தவறுகிற ஒரு விஷயத்தைப் பிள்ளைகள், தங்கள் பெற்றோர் அக்கறைகொள்வதில்லை என்பதற்கு அடையாளமாக விளக்கப்படுத்திக் கொள்கின்றனர். எல்லா சிட்சையும் அன்பினால் செய்யப்பட வேண்டும்.

கொலோசெயர் 1:28, ஒவ்வொரு பிரசங்கியாரும் அல்லது போதகரும் என்ன செய்வதற்கு முயற்சிக்க வேண்டும் என்பதற்குத் தொகுப்புரையாக உள்ளது: மக்கள் கிறிஸ்துவுக்குள் வளர உதவியாக - தெய்வீக ஞானத்துடன் - பிரசங்கித்தல், எச்சரித்தல், மற்றும் போதித்தல். “தேறினவனாக” (KJVயில் பூரணம்) என்பது “முழுவுளர்ச்சி பெற்ற, பக்குவமான” என்று இந்த சந்தர்ப்பப்பொருளில் அர்த்தப்படுகிறது (4:12ஐக் காணவும்).

ஒரு மார்க்கப்பிரிவு நகருக்கு வரும்போது

(கொலோசெயர்)

மார்க்சு 1993ல் டெக்சாஸ் மாகாணத்தின் வாகோ என்ற நகரில், மார்க்கப்பிரிவு ஒன்று முளைத்தெழும்பி தொடர்ந்து நிலைநின்றது, இது உலகத்தின் கவனத்தை

ஈர்த்தது; ஆனால் டேவிடியன்ஸ் என்ற அந்தக் கிளையானது மதப்பிரிவு என்ற பனிப்பாறையின் முனையாக மாத்திரமே இருக்கிறது. மார்க்கப்பிரிவுகள் உலகம் முழுவதிலும் மலர்கின்றன. அமெரிக்க நாட்டில் மாத்திரம், 18 மற்றும் 28 வயதிற்கு இடைப்பட்ட இளைஞர்கள் பெரும்பான்மையானவர்களைக் கொண்ட சமார் முப்பது லட்சம் மக்கள் மார்க்கச் சடங்காச்சாரங்களில் ஈடுபட்டுள்ளதாக மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மார்க்கப்பிரிவுகள், தனிமையானவர்களுக்கு, தனிப்பட்ட துன்பங்களினால் இளைப்புற்றவர்களுக்கு, மற்றும் தங்கள் வாழ்வின்மீது பற்றுதலைக் கொள்ளக் கடினமான வேளையைக் கண்டு கொண்டிருப்பவர்களுக்கு விசேஷ ஈர்ப்புகளைக் கொண்டுள்ளன.

ஒரு மார்க்கப்பிரிவு என்பதை விளக்கியுரைப்பது கடினமாகும், ஆனால் பொதுவாகப் பின்வரும் பண்பினங்கள் காணப்படுகின்றன: அவர்கள் தங்களைக் கிறிஸ்தவர்கள் என்று உரிமைகோரிக்கொண்டபோதிலும், வழக்கமாக அவர்கள் பிரிதொரு உலகின் கண்ணோட்டங்களில் இருந்து கருத்துக்கூறுகளை எடுத்தாளுகின்றனர். அவர்கள் வேதாகமத்திற்கு உதட்டளவிலான ஆராதனை செலுத்தியபோதிலும், வழக்கமாக அவர்களின் ராஜபக்தியான நபர் வேறொரு அதிகாரியாக, பெரும்பாலும், வேதாகமத்தைப் பற்றி அவர்கள் எதை நம்ப வேண்டும் என்று அவர்களுக்குக் கூறும் வல்லமை நிறைந்த ஆளுமைத்தன்மை உடையவராக இருக்கின்றனர். எவ்வித மாறுபாடுமின்றி, மனநிலை (மற்றும் சில வேளைகளில் உடல்நீதியான) கட்டுப்பாடுகள், கீழ்ப்படுத்துதல் அல்லது ஆதிக்கம் செய்தல் ஆகியவை இருக்கின்றன.

பவுல் ரோமாபுரியில் சிறையில் அடைபட்டிருந்தபோது, கொலோசெ பட்டணத்தில் இருந்த சபையில் மார்க்கப்பிரிவுப் போதனைகள் மேலோங்கி யிருந்ததாக செய்தி வந்தது. இதற்குப் பவுல் தந்த பதிலானது, “ஒரு மார்க்கப்பிரிவு நகருக்கு வரும்போது” நாம் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று நமக்குப் போதிக்கிறது.

I. பவுல் உடையாகப் பதில் அளித்தார்.

- A. பவுல் சூழ்நிலையைக் கண்டுகொள்ளாதிருக்கவில்லை மற்றும் அது தானாகவே அகன்று விடும் என்று நினைக்கவும் இல்லை. பவுல் கொலோசெ நகருக்குப் பயணம் செய்ய முடியாது இருந்தது, ஆனால் அவரால் அவர்களுக்கு கடிதம் எழுத முடிந்தது. இந்தக் கடிதம் பிரச்சனைக்கு ஏற்ற காலத்தில் எழுதப்பட்ட அவரது பதிலு ரையாக இருந்தது.
- B. மார்க்கப்பிரிவு என்பது நயவஞ்சகமானதாக உள்ளது, அது ஆய்வு செய்யப்படாத நிலையில், விரைவிலேயே பின்பற்றாளர் களை ஆதாயப்படுத்திக்கொண்டு, சவிசேஷத்தின் சத்தியத்தைக் கீழாக்கிப் போட்டு, சபையின் சமாதானத்தையும் ஒத்திசைவையும் பாழாக்கிப் போடும்.

1. பவுல் இப்படிப்பட்டவர்களைக் “குறித்துக்கொண்டு” இவர் களைத் தவிர்க்கும்படி கூறினார் (ரோமர் 16:17; KJV). “குறித்தல்” என்றால் “விழிப்புணர்வுடன் இருந்து கவனம் செலுத்துதல்” என்று அர்த்தப்படுகிறது. NASB வேதாகமத்தில், “keep your eye on” [“கண்ணை வைத்துக் கவனமாயிருங்கள்”] என்றுள்ளது. இது “கண்டுகொள்ளாது விடுதல்” என்பதற்கு

எதிர்ப்பதமாகும்.

2. சபையின் நடத்துனர்கள் இதில் முன்நடவடிக்கை எடுத்து வழிநடத்திச் செல்ல வேண்டும் (நடப்புகள் 20:28-31; தீத்து 1:9-11).

II. பவுல் மார்க்கப்பிரிவின் தவறை வெளிப்படுத்தினார்.

A. கொலோசே நகரத்தில் மறைவாய் உட்புகுந்திருந்த தவறானது, கிறிஸ்தவத்தின் கூறுகளை, கிரேக்கத் தத்துவத்துடனும் யூதச்சடங் காச்சாரத்துடனும் ஒன்றுகலக்க முயற்சிசெய்த அறிவு சார்ந்த கொள்கையின் தொடக்ககால வடிவமாய் இருந்தது (கொலோசே யருக்கு எழுதிய நிருபம் பற்றிய குறிப்புகளைக் காணவும்). அவர்களின் தவறைக் கண்டனம் பண்ண அவர் தயங்கவில்லை.

1. பவுல் கள்ளப்போதகர்களுக்கு எதிராக சபையைப் பொதுவாக எச்சரித்தார் (1:23; 2:4, 8).
2. பவுல் அவர்கள் குற்றப்பட்டிருந்த பல தவறுகளைச் சுட்டிக் காண்பித்தார். அவற்றிற்கு பதில் அளிப்பதில், அவர் அவர்களுடைய மார்க்கப்பிரிவு சொல்லாக்கங்களைத் திறமையாகப் பயன்படுத்தினார்.

a. அவர்கள் தங்களுக்கு விசேஷ “ஞானம்” மற்றும் “அறிவு” இருந்ததாகவும் இவ்விதமாக அவர்கள் “ரகசியங்களை” புரிந்துகொள்ளமுடியும் என்றும் உரிமை கோரினர்.

- (1) உண்மையான ஞானம் கிறிஸ்துவில் இருக்கிறது என்று பவுல் கூறினார் (1:28; 2:3; 4:5).
- (2) கிறிஸ்துவுக்குள் “ரகசியம்” வெளிப்படுத்தப்பட்டிருந்தது என்று பவுல் கூறினார் (1:26, 27; 2:2; 4:3; எபேசியருக்கு எழுதிய நிருபம் பற்றிய குறிப்புகளைக் காணவும்).

b. அவர்கள் ஞானத்துடன் இருப்பதற்குக் கிறிஸ்தவத்துடன் கூடுதலாக, ஒருவர் யூதத்துவம் மற்றும் கிரேக்கத் தத்துவம் ஆகியவற்றைக் கொண்டிருத்தல் அவசியமாகும் என்று உரிமைகோரினர்.

- (1) பழைய பிரமாணமும் அதன் ஆணைகளும் சிலுவையில் அறையப்பட்டு விட்டன என்று பவுல் குறிப்பிட்டார் (2:14, 16). புதிய ஏற்பாட்டின் “விருத்த சேதனம்” என்பது மாம்சத்திற்குரியதாயிராமல் ஆவிக்குரியதாயிருக்கிறது (2:11).
- (2) ஒருவருக்கு, மனித தத்துவமும் பாரம்பரியங்களும் தேவைப்படுவது இல்லை (2:8, 9, 20-22).

c. அவர்கள் ஆராதனைக்கென்று தங்கள் சொந்த முறைமைகளைக் கொண்டிருந்தனர் (“சுய இஷ்டமான ஆராதனை,” 2:23), இது ஆவிக்குரிய ஜீவிகளின்மீது மூடநம்பிக்கையான பயத்தையும் (2:15) மற்றும் தூதர்களுக்குச் செய்யும் ஆராதனையையும் (இது அனேகமாக, தேவனை அடைவதற்கு இவர்கள்

இடைநிற்பவர்கள் என்ற வகையில் ஏற்றெடுக்கப்பட்டது, 2:18) ஊக்குவித்தது.

(1) பவுல் இவையாவையும் “மாயமானவை” என்று கூறினார் (2:23); இவைகள் கருத்துப்பொருள் எதையும் கொண்டிருப்பதில்லை.

(2) இயேசு சிலுவையில் மரித்தபோது, அவர் “துரைத் தனங்களையும் அதிகாரங்களையும்” (2:15) உரிந்து போட்டார் (2:14; ஆதியாகமம் 3:15; வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 12:11); அவற்றிற்குப் பயப்பட வேண்டிய அவசியம் இல்லை - மற்றும் அவற்றை ஆராதிக்க வேண்டிய தேவை நிச்சயமாக இல்லை (வெளிப் படுத்தின விசேஷம் 19:10).

(3) தேவனை அடைவதற்குக் கிறிஸ்து சகலமும் போது மானவராக இருக்கின்றார் (2:19; 1 தீமோத்தேயு 2:5ஐயும் காணவும்)!

d. அவர்கள் ஞானஸ்நானம் போன்ற கிறிஸ்தவ சடங்குகள் செயல் விளைவற்றவை என்று உரிமைகோரினர்; “பக்குவத் தையும்” மேன்மை நிலையையும் அடைவதற்கு அவர்கள் தங்களின் விசேஷ சடங்குகளையும் ஆச்சாரங்களையும் பரிந்துரைத்தனர்.

(1) ஒருவர் தண்ணீர்க் கல்லரையில் இருந்து எழுப்பப் பட்டபோது, அவர் இயேசுவில் ஒரு புதிய ஜீவனைக் கொண்டுள்ளார் என்று பவுல் கூறினார் (2:12, 13).

(2) பக்குவம் என்பது மனித தத்துவங்களினால் அல்ல, ஆனால் அதற்கு மாறாக, கிறிஸ்துவின் மூலமாக, கிறிஸ்து விரும்புகிறபடி ஒருவர் வாழ்வதன் மூலமாகவே ஆதாயப்படுத்தப்படுகிறது (1:28; 2:10; 3:1முதல்; 4:12).

B. நமது பிரசங்கித்தலும் போதித்தலும் எப்போதுமே நேர்மறையாக இருக்க வேண்டும், அவை ஒருக்காலும் எதிர்மறையானதாக இருக்கக் கூடாது என்று சிலர் கூறுகின்றனர். இப்படிப்பட்ட கருத்தானது, பகுத்தறிவிற்கும் வேதாகமபோதனைக்கும் எதிரானதாகச் செல்லுகிறது (2 தீமோத்தேயு 4:1-4). நாம் எப்போதுமே நமது அணுகுமுறையில் நேர்மறையாக இருத்தலும், “அன்பில்” பிரசங்கித்தலும் அவசியமாய் இருக்கிறது (எபேசியர் 4:15), ஆனால் சிலவேளைகளில் நாம் தவறுகளை வெளிப்படுத்துதல் தவிர வேறு தெரிவுகள் எதையும் கொண்டிருக்க முடிவதில்லை. இயேசு, “கள்ளத் தீர்க்கதரிசிகளுக்கு எச்சரிக்கையாயிருங்கள்; அவர்கள் ஆட்டுத்தோலைப் போர்த்துக்கொண்டு உங்களிடத்தில் வருவார்கள்; உள்ளத்திலோ அவர்கள் பட்சிக்கிற ஓநாய்கள்” என்று கூறினார் (மத்தேயு 7:15; இவற்றுடன் எபேசியர் 5:6; 2 பெதுரு 2:1; 1 யோவான் 4:1).

III. பவுல் கிறிஸ்துவை மேன்மைப்படுத்தினார்.

- A. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, மார்க்கப்பிரிவின் தவறை எதிர் கொள்வதில் பவுல், கிறிஸ்துவை மேன்மைப்படுத்தி, கிறிஸ்து கொடுக்க இயலாத ஏதொன்றையும் கள்ளப்போதகர்கள் அளிக்க இயலாது என்பதை வலியுறுத்தினார். கிறிஸ்து அவர்களின் தேவைக்கு “சகலமும் போதுமானவராக” இருந்தார், அவர் நமக்கும் போதுமானவராக இருக்கின்றார். கிறிஸ்துவைப் பற்றிப் புதிய ஏற்பாட்டில் காணப்படும் மிகவும் ஆழமான சில கூற்றுக்கள் இங்குள்ளன (1:15-19; 2:9, 10).
- B. நாம் நமது போதனையில், நமது சிந்தனையில் மற்றும் நமது வாழ்வில், கிறிஸ்துவை மையமாகக் காத்துக்கொள்வோமாக (1 கொரிந்தியர் 2:2; கலாத்தியர் 6:14)!

முடிவுரை

- A. நாம் ஆவிக்குரிய அச்சுறுத்தல்களைப் பின்தள்ளிவிட்டு முன் செல்ல வேண்டும், ஆனால் புதிய மார்க்கப்பிரிவுகள் காளான்களைப்போல முளைத்தெழும்பக்கூடும். சவிசேஷத்திற்கான எந்த அச்சுறுத்தல்களையும் எதிர்கொள்ள நாம் எப்போதும் தயாராக இருக்க முடிவது எவ்வாறு? நாம் புதிய ஏற்பாட்டில் உள்ள சத்தியங்கள், விசேஷமாக இயேசுவைப் பற்றிய சத்தியங்கள் நமது சிந்தைகளில் அபரிமிதமாய் இருக்கும்படி பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். போலியான பணத்தாள்களைக் கண்டறிவதற்குப் பயிற்றுவிக்கப்படுபவர்களுக்கு, முதலில் உண்மையான பணத்தாள்களின் பண்புகள் அறிமுகப்படுத்தப்படுகின்றன; பின்பு அவர்கள் மாறுபாடு எதையும் கண்டுபிடிக்க முடியும்.
- B. நாம் தேவனுக்கும், அவருடைய குமாரனுக்கும், அவரது வார்த்தைக்கும் உண்மையானவர்களாய் நிலைத்திருக்கத் தேவன் நமக்கு உதவுவாராக!